

Svar (13/4 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Indenrigsministeriet har i januar i år sendt et udkast til bekendtgørelse om medicinske utensilier til høring hos industrien og berørte myndigheder m.fl. Høringsfristen er sat til 1. maj 1987.

Med bekendtgørelsesudkastet foreslås der etableret en obligatorisk godkendelsesordning for sterile utensilier, der direkte eller indirekte kommer i tæt kontakt med patienter. Ordningen indebærer, at de enkelte utensilier skal godkendes af Sundhedsstyrelsen, og at de firmaer, der fremstiller eller importerer sterile utensilier, skal have en generel tilladelse hertil.

Bekendtgørelsen planlægges at træde i kraft medio 1987, men således, at de omfattede utensilier optages gruppevis i ordningen med et års mellemrum i 5 år.

Spm. nr. S 970

Til *justitsministeren* (30/3 87) af:

Tinning (VS):

»Blev der på mødet den 6. februar 1987 mellem Justitsministeriet og Politimesterforeningens bestyrelse taget skridt til at sikre, at der straks udarbejdes særlige beredskabsplaner for samtlige de såkaldte risikovirksomheder?«

Begrundelse

I 1985 udarbejdede Miljøministeriet en liste over såkaldte risikovirksomheder, der opmagasinerer eller anvender bestemte farlige stoffer. Listen omfatter bl.a. en række kemiske virksomheder, farve- og lakfabrikker, træimprægneringsfirmaer, olieraffinerier og gaslagre.

En eventuel ulykke på en af disse virksomheder kan få specielt katastrofale konsekvenser, ikke mindst for de omkringboende.

Listen omfatter i alt 66 virksomheder, men dagbladet Information har tidligere oplyst, at der ikke er udarbejdet særlige beredskabsplaner for blot halvdelen af disse virksomheder.

På den baggrund spurgte jeg i januar måned justitsministeren, om han ville sikre, at der straks blev udarbejdet særlige beredskabsplaner for samtlige de nævnte virksomheder.

Justitsministeren svarede bl.a.:

»Jeg går ud fra, at politimestrene i forbindelse med den løbende beredskabsplanlægning er opmærksomme på de virksomheder, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet. Det er således politimestrenes opgave at forsikre sig om, at de gældende beredskabsplaner er tilstrækkelige og – hvis dette ikke er tilfældet – at foretage de fornødne ændringer. Justitsministeriet vil i øvrigt tage spørgsmålet op over for Politimesterforeningen i forbindelse med et møde mellem ministeriet og foreningens bestyrelse den 6. februar 1987.«

Det er nu på tide at høre, hvad der er kommet ud af det.

Svar (13/4 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter bestemmelserne i retsplejeloven påhviler det de enkelte politimestre at drage omsorg for, at der finder den fornødne beredskabsplanlægning sted med henblik på at imødegå risici for uheld og lignende. Denne beredskabsplanlægning foregår i et samarbejde med andre særlige beredskabsmyndigheder, herunder brandvæsenet.

I forbindelse med mødet den 6. februar 1987 mellem Justitsministeriet og Politimesterforeningens bestyrelse drøftedes bl.a. spørgsmålet om beredskabsplanlægningen i relation til virksomheder af den karakter, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet. Politimestrene erklærede sig under mødet enige i, at politimestrene ved beredskabsplanlægningen naturligvis skal være opmærksom på virksomhedsformer m.v., som kan udgøre særlige risici, og som der eventuelt skal tilrettelægges særlige beredskabsforanstaltninger over for.

Bla. med henblik på at sikre, at politimestrene i fornødent omfang får kendskab til oplysninger om virksomheder, som der kan knytte sig særlige risici til, blev det under mødet med politimestrene aftalt, at politiet bliver direkte repræsenteret i et tværministerielt kontaktudvalg, som er nedsat med henblik på en koordinering af gennemførelsen af EF-direktivet af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter.